

Belediyeler ve bunlara bağı müesseseler ve Belediyeler bankası memurları tekaüt sandığı teşkiline dair kanun

(Resmî Gazete ile neşir ve ilân : 10/VII/1941 - Sayı : 4856)

No.
4085

Kabul tarihi
2 - VII - 1941

BİRİNCİ MADDE — Belediyelerle bunlara bağı müesseselerde ve Belediyeler bankasında ve belediyeler imar heyetine bağı fen şefliğinde sicilde kayıtlı ve musaddak kadrolara dahil daimî vazife görenler için bir tekaüt sandığı kurulur.

İKİNCİ MADDE — Sandık hükmî şahsiyeti haiz olup Dahiliye vekâletinin nezaret ve murakabesi altındadır.

Belediyeler bankası idare meclisi bu sandığın da idare meclisidir. Banka umum müdürü bu sandığın müdürü ve umumî heyeti de umumî heyetidir. Bankanın murakıpları bu sandığın murakıplarıdır.

ÜÇÜNCÜ MADDE — Sandığın idare meclisinin vazifeleri şunlardır:

A) Sandık gelirini takip ve tahsilini temin ve mevcudunu idare ve sandık muamelâtını murakabe etmek.

B) Tekâüt, malûliyet, yetim ve dul maaşlarıyla tazminat ve ikramiyelere ait olarak belediyelerle müesseselerden gönderilecek evrakı tetkik ve tahsis muamelesini ifadan sonra tasdik ve tescil için Divanı muhasebata tevdi etmek,

C) Her sene sandığın bilânçosunu banka bilânçosu ile birlikte hazırlamak ve tetkik ve tasdik edilmek üzere banka umumî heyetine tevdi etmek,

D) Sandığın bütçe ve kadrosunu tanzim ve masraflarını tasdik etmek,

E) Sandığın malî vaziyetini devamlı surette murakabe etmek ve yeni tedbirler alınmasını icabettiren ahvalde Dahiliye vekâletine raporla bildirmek.

DÖRDÜNCÜ MADDE — Sandık idare meclisi en az haftada bir defa içtima eder, karar mürettep azanın ekseriyetile verilir. Reylerde müsavat halinde reis bulduğu taraf tercih olunur. İdare meclisinin kararları deftere kayıt ve içtimada bulunan aza tarafından imza edilir. İdare meclisi, umum müdür ve murakıplar bu vazifeleri ücretsiz olarak ifa ederler.

BEŞİNCİ MADDE — Sandığı, mahkemelerle sair makam ve heyetlerde ve üçüncü şahıslara karşı sandık müdürü temsil eder. Banka hukuk müşaviri sandığın da ücretsiz hukuk müşaviridir.

ALTINCI MADDE — Bu kanun mucibince tahsis edilecek tekaüt ve malûliyet ve yetim ve dul maaşlarıyla verilecek tazminat ve iade edilecek aidat ve ikramiyelere ait evrak, memurların mensup olduğu idareler ve belediyeler tarafından ihzar edilerek sandık müdürlüğüne gönderilir. Bu memurlardan tayinleri vekâletlere ait olanların tahsis muameleleri mensup oldukları vekâlet tarafından yapılarak tasdik ve tescil muamelesi Divanca ikmal edildikten sonra bankaya tevdi olunur.

YEDİNCİ MADDE — Sandığın veznedarlık işini ücretsiz olarak Belediyeler bankası ifa eder.

SEKİZİNCİ MADDE — Tahsis edilen maaşlarla ikramiye, tazminat ve iade edilecek aidat Belediyeler bankası tarafından müstehiklerine ikamet ettikleri mahallerde tediye ettirilir.

DOKUZUNCU MADDE — Sandığa ait hesap, yazı, tahakkuk ve tahsis gibi bilcümle muameleleri yapmak için aylık ve masrafları sandığa ait olmak üzere lüzumu kadar memur ve müstahdem bulunur.

Bankada bu hizmet için meccanen çalışma yeri ayrılır. Sandık memur ve müstahdemleri umum müdürün inhası ve idare meclisinin tasdikile tayin olunur. Bu memur ve müstahdemler Belediyeler bankası memurlarının ve müstahdemlerinin haklarını haiz ve onların mükellefiyetlerine tâbidirler.

ONUNCU MADDE — Sandığın gelirleri şunlardır:

A) Bu kanun hükümlerinden istifade edecek memuriyet ve vazifelere yeniden alınacakların ilk aylıklarından kesilecek % 25,

B) Bu kanun hükümlerinden istifade edecek memur ve müstahdemlerin aylıkları tutarından her ay kesilecek % 5 ler,

C) B fıkrasında yazılı memur ve müstahdemlerin aylıkları tutarından kesilecek % 5 lerin senelik baliğine muadil kendilerini tavzif eden belediye ve müesseseler bütçelerinden sandığa her sene tevdi edilecek mebalîğ.

D) Sandık sermayesinin getireceği faizler,

E) Terfi eden veya zam gören memur ve müstahdemlerden ilk aya ait tefrik edilecek terfi ve zam farkı,

F) Belediyeler bankası senelik bilânçosuna göre gayrisafi kârdan tefrik edilecek % 2,

G) Memur ve müstahdemlerin aylıklarından inzibatî mahiyette kesilecek para cezaları,

H) 12 nci madde mucibince âmiri ita ve muhasiplerden cezaen alınacak % 10 lar,

I) Müteferrik gelirler.

ON BİRİNCİ MADDE — Memurlara verilen aylıklar herhangi sebeple eksik dahi verilse sandık tevkifatı aylıkların tamamı üzerinden yapılır.

ON İKİNCİ MADDE — A) Bu kanunun 10 ncu maddesinin A, B, E fıkralarında yazılı memur ve müstahdemlerin aylıklarından kesilen paralar tevkifatı müteakıp en geç 15 gün içinde Belediyeler bankasına gönderilir.

Bu müddet içinde göndermeyen veya tevkifat yapmayan âmiri ita ile muhasipten Banka umum müdürlüğünden vaki olacak işar üzerine (Vilâyet ve belediye makamları avni şahıs uhdesinde bulunduğu takdirde Dahiliye vekili, kazalarda aynı vaziyet mevcut olduğu takdirde de vali, aksi halde) mahallin en büyük mülkiye memuru tarafından ceza olarak % 10 fazlasile tahakkuk ettirilerek Tahsili emval kanununa göre tahsil olunur.

B) H ve G fıkralarında yazılı para, aidat, irsalâtile birlikte gönderilir. Bu fıkralarda yazılı paraları vaktinde göndermeyen âmiri ita ve muhasipler hakkında da yukarıki fıkrada yazılı ceza hükümleri tatbik olunur.

ON ÜÇÜNCÜ MADDE — Sandığın mevduatına Belediyeler bankasınca verilecek faizin miktarı bankanın ikraz mukabili aldığı faizin bir noksanından az olamaz.

ON DÖRDÜNCÜ MADDE — Sandığın mevcudatı ile aidat ve matlubatı ve bunların getireceği faiz ve temettüleri Devlet emvaline mahsus hak ve rüçhanları ha-

iz olup bir gûna vergi ve resme tâbi değildir ve hiç bir suretle haciz ve temlik edilemez.

ON BEŞİNCİ MADDE — Sandığın mevcudatı sandık namına hakikî veya hükmi hiç bir şahsa ikraz edilemez. Ancak 2 - VI - 1941 tarih ve 4060 sayılı kanun hükmü mahfuzdur.

ON ALTINCI MADDE — Dahiliye vekili her beş senede bir defa mecburî olarak ve lüzum görürse daha evvel sandığın malî vaziyeti ile tahsis formüllerini mütehasıslarına tetkik ettirerek alınacak neticeye göre sandığın malî vaziyetinde darlık veya muvazenesizlik görürse keyfiyeti Başvekâlete bildirir. İcra Vekilleri Heyetince, memur ve müstahdemlerden yapılacak tevkifatın arttırılması veyahut aylık tazminata ait nisbetlerin eksiltilmesi suretile sandığı daima muvazeneli bir şekilde tutacak kanunî tedbirler alınmasına lüzum görüldüğü takdirde keyfiyet bir lâyiha ile Büyük Millet Meclisine arz edilir.

ON YEDİNCİ MADDE — Bu kanuna göre tekaüt aylığı tahsis olunabilmek için birinci maddede yazılı vazife görenlerin:

A) 30 sene müddetle hizmet etmiş bulunmaları,

B) Filî hizmetlerinin 20 seneyi ve yaşlarının 60 ı doldurmuş bulunması,

C) Filî hizmetleri 20 seneyi doldurmuş bulunmak kaydile vazife ifa edemeyecek derecede malûl bulunmaları şarttır.

Ancak tababet ve şubatı sanatları mensuplarile eczacı ve kimyagerler için y. s. haddi 65 tir. (C) fıkrasında yazılı vaziyette tekaüde sevk keyfiyeti memuru tayin eden idarece resen yapılır. (A) ve (B) fıkralarında yazılı vaziyetlerde bulunanlar kendi arzularile tekaütlüklerini isteyebilecekleri gibi kendilerini tayin eden idarelerce de resen tekaüde sevkolunabilirler.

Bu madde mucibince tahsis olunacak tekaüt aylıklarının nisbetleri aşağıdaki cetvelde gösterilmiştir:

Memur ve müstahdeminin tekaüde hak kazandığı tarihe kadar sandığa iştirak seneleri	Tekaüt edilecek memur ve müstahdeminin son aylıklarının % nisbeti
15	35
16	36
17	37
18	38
19	39
20	40
21	41
22	42
23	43
24	44
25	45
26	44
27	47
28	48
29	49,5
30	51

Şu kadar ki, bu memur ve müstahdemlerin aylıklarına ve hizmet müddetlerine ve yukarıdaki cetvelde yazılı nisbetlere göre tahsis edilecek aylık miktarı bir aşağı

derecede bulunan ve aynı müddetle hizmet etmiş olan Devlet memurlarına 1683 sayılı kanunun 4 ncü maddesine bağlı cetvel mucibince bağlanacak tekaüt maaşı miktarını geçemez.

Ölenlerin dul ve yetimlerine aylık tahsisinde nazarı itibare alınacak tekaüt aylığı da bu madde mucibince hesap olunur.

ON SEKİZİNCİ MADDE — Hizmet müddetleri 20 seneyi doldurmadan malûlen veya sin tahdidi ile ayrılacaklara o tarihe kadar sandığa vermiş oldukları paralar iade edilmekle beraber kendilerine her hizmet senesine mukabil bir aylık nisbetinde tazminat verilerek sandıkla alâkaları kesilir.

ON DOKUZUNCU MADDE — Vazife esnasında vazifeyi ifa sebeble husule gelen hastalık veya arızalardan mütevellit malûliyetlerde memur ve müstahdemlere hizmet müddetlerine bakılmaksızın son aldıkları aylığın % 70 şini geçmemek üzere Dahiliye ve Sıhhat ve içtimaî muavenet vekâletlerince müstereken hazırlanacak nizamname ile tayin edilecek derecelere göre malûliyet maaşı tahsis olunur.

Böyle bir arıza veya malûliyet neticesinde ölenlerin bırakacakları dul ve yetimlere aşağıdaki hükümlere göre aylık bağlanır:

A) Dul kalan karıya veya muhtaç kocaya hayatı müddetince veya tekrar evleninceye kadar ölenin son aylığının % 30 u.

B) Öz evlâtlardan her birine 18 yaşını dolduruncaya kadar bu aylığın % 15 i, çocuklar ana ve babadan yetim ise her birine % 25 nisbetinde aylık bağlanır.

Ana ve babadan yetimlik sonradan vukua gelirse tahsis olunan aylık o tarihten başlayarak % 25 nisbetine çıkarılır.

Çocuklar lisenin son sınıfında bulunuyorlarsa aylıkları 19 yaşını bitirinceye kadar, yüksek tahsilde bulunuyorlarsa 25 yaşını ikmallerine kadar verilir. Ancak lise tahsilini 19 yaşında bitirip de yüksek tahsile devam edenler hakkında yukarıki fıkra hükmü tatbik olunur.

Yüksek tahsilini 25 yaşını doldurmadan bitirenlerin aylıkları kesilir.

Yukarıdaki fıkralar mucibince dul ve yetimlere tahsis olunacak aylıklar yekûnu hesaba esas olan aylığın % 60 ını geçemez.

YİRMİNCİ MADDE — Filî hizmeti 15 seneyi doldurmaksızın ölen memur veya müstahdemnin dul kalan karısına veya muhtaç kocasına 18 ncü maddede yazılı tazminatın yarısı ve 18 ini geçmeyen her öz evlâda, dula isabet eden paranın beşte biri tazminat olarak verilir.

Ancak çocukların hepsi birden alacakları tazminatın yekûnu 18 ncü madde mucibince verilecek tazminat yekûnunun % 50 sini geçemez. Ölen dul bırakmamış ise yukarıki fıkra mucibince dulun hakkı olan tazminat ilâveten yetimlerine taksim olunur. Bundan başka ölenin mevduatı da kalan dul ve yukarıda gösterilen yetimler arasında müsavatan dağıtılır.

YİRMİ BİRİNCİ MADDE — Tekait aylığı son alınan hizmet aylığı üzerinden hesap edilir. Ancak kendi talebi üzerine tekaütlüğü icra olunanların bu aylığı iki sene almış olmaları şarttır. Aksi takdirde aylık miktarı ve müddeti hizmeti de ne olursa olsun bu aylıktan evvelki aylığın tahsisi esas tutulur.

YİRMİ İKİNCİ MADDE — Filî hizmeti 15 seneyi doldurduktan sonra ölen memur ve müstahdemlerin ve sandıktan aylık tahsis edildikten sonra ölen mütekitlerin dul kalan karılarıyla yetimlerine ve muhtaç olan ana ve babalarına ve muhtaç kocalarına dul ve yetim aylığı tahsis olunur.

Yetim aylığı ölüm esnasında hamile olan karının sonradan doğuracağı çocuğa da verilir.

YIRMİ ÜÇÜNCÜ MADDE — Filî hizmeti 15 seneyi doldurarak hizmette iken veya tekaüt aylığı almakta iken ölen memur ve müstahdemlerden dul kalan karıya veya muhtaç kocaya tekaüt aylığının % 50 si hayatı müddetince dul aylığı olarak verilir. Dul karı yeniden evlenirse dul aylığının iki buçuk senelik tutarı birden tazminat olarak verilip sandıkla alâkası kesilir. Bu hüküm 19 ncu maddedeki dul aylıkları hakkında da tatbik olunur.

YIRMİ DÖRDÜNCÜ MADDE — Filî hizmeti 15 seneyi doldurarak hizmette iken veya tekaüt aylığı almakta iken ölen memur ve müstahdemlerin 18 yaşını henüz doldurmamış öz evlâtlarından her birine son hizmet aylığının % 10 u nisbetinde yetim aylığı verilir. Çocuklar ana ve babadan yetim kalıyorlarsa yetim aylığı % 15 nisbetinde tahsis olunur. % 10 nisbetinde avlık bağlanmış çocuklar sonradan ana ve babadan yetim kalıyorlarsa bu tarihten itibaren aylıkları % 15 e çıkarılır. Yetim maası alan çocuklardan lise veya yüksek tahsilde bulunanlar hakkında 19 ncu madde mucibince muamele olunur.

Ölenin muhtaç dul anasile malûl veya 65 ve daha zivade yaşta bulunan muhtaç babası dahi 1683 sayılı kanununun 48 nci muaddel maddesinde yazılı şartlar aranmak kavdile, talepleri üzerine, yetim muamelesi görürler. Bu takdirde bu kanun hükümlerine göre verilecek maaş, tazminat veya iade olunacak aidattan hisseleri ayrılır.

Bunlardan hic biri bulunmadığı takdirde muhtac olmasa dahi dul anaya yetim maası tahsis edilir.

Memur, müstahdem veya mütekaüt, bir bevanname ile, dul ananın da diğer maaş ve tazminata müstahak olanlar arasına konmasını talep edebilir.

Ölenin maaş ve tazminata müstahak kimsesi olmadığı takdirde sandık aidatı reşit evlâtlara verilir. Bunlar da bulunmazsa sandığa irat kaydolunur.

Bu kanun mucibince iade olunacak aidat, verilecek maaş ve tazminat; istihkak kesbedildiği tarihten itibaren beş sene zarfında aranmadığı takdirde sandık lehine mürruru zamana uğrar.

YIRMİ BESİNCİ MADDE — Bir memur veya müstahdemnin dul ve yetimlerine verilecek aylıkların vekûnu ölenin alması icabeden tekaüt aylığını geçemez. Fazlası mütenasiben azaltılarak bu hadde indirilir.

YIRMİ ALTINCI MADDE — Malûliyet için en az üç tabipten mürekkep resmî bir sıhhiye heveti tarafından rapor verilmesi lâzımdır.

İhtisasa taallûk eden hallerde mütehasssın bulunması şarttır. Malûliyet raporları Sıhhat ve içtimaî muavenet vekâletinin tasdikile katilesir.

YIRMİ YEDİNCİ MADDE — Bu kanunda geçen muhtachlık 1683 numaralı Askerî ve mülkî tekaüt kanununun tarifleri dairesinde tesbit ve tevsik olunur.

YIRMİ SEKİZİNCİ MADDE — Bu kanun mucibince tekaüt aidatına tâbi olup da filen üç seneyi doldurmadan vazifeden ayrılanlara tekaüt aidatları iade edilmez.

YIRMİ DOKUZUNCU MADDE — Alehtlak ağır hapis veya bes seneden zivade hapis cezasile vevahut hırsızlık, emniyeti suiistimal, sahtekârlık, dolandırıcılık, valan vere şahadet, yalan yere yemin, cürüm tasnii, iftira, irtikâp, rüşvet ve ihtilâs suçlarının birinden dolayı altı ay ve daha zivade hapis cezasile veya asgarî haddi bir seneden aşağı olmamak üzeremükerrer hapis cezalarını müstelzim usclarla mahkûm olan veya Türk vatandaşlığını terkeden veya vatandaşlıktan ıskat

edilen memur ve müstahdemlere aylıklarından sandık için tevkif edilen para temettüsüz iade edilerek hizmetle alâkaları kesilir.

Bu kabilden olan mütekaütlerin tekaüt aylıkları kesilir. Ancak bunların Türkiyede kalan ve Türk vatandaşlığını muhafaza eden ve bu kanuna göre aylık alması icabeden dul ve yetimlerin hakları mahfuzdur.

OTUZUNCU MADDE — Her ne suretle olursa olsun tekaüt olanlarla tekaüt iken ölenlerin dul ve yetimlerine tahsis edilecek aylığın % 50 si avans olarak verilir.

OTUZ BİRİNCİ MADDE — Sandıkça bağlanacak malûliyet, tekaüt, dul ve yetim aylıkları idareden veya sandıktan alınan aylığın tekabül ettiği ayın nihayet bulacağı günün ertesinden başlar.

OTUZ İKİNCİ MADDE — Birinci madde mucibince bu sandığa dahil memurlardan memuriyet vazifesinden ayrılanların sandıkla alâkaları kesilir. Tekrar hizmete alındıkları takdirde hukuk ve vekaip itibarile sandığa yeni dahil olmuş sayılırlar. Ancak idareden ayrıldıklarında her ne suretle olursa olsun sandıktan para almıyanların veya aldıkları paraları % 5 faizile birlikte sandığa yeniden girdiklerinde defaten ve tamamen iade edenlerin evvelki hizmet müddetleri de tekaüt hesabına ithal olunur. Bu gibilerden evvelce kesilen vergiler de Hazinece sandığa iade edilir.

OTUZ ÜÇÜNCÜ MADDE — Yaş haddini dolduran memur ve müstahdemlerin hizmetlerine, kendilerini tayin eden vekâlet ve idarelerce nihayet verilir. Şu kadar ki, bunlardan bir müddet daha çalışmalarında fayda görülenlerin beş sene kadar daha istihdamlarına Dahiliye vekili müsaade edebilir. Ancak tayinleri diğer vekâletlere ait olanlar hakkında bu temdit alâkadar vekâletlerce yapılır.

Bu kanunda yazılı yaşlar için memur ve müstahdemlerin birinci maddede zikredilen idarelere girdikleri zaman nüfus hüviyet cüzdanlarında yazılı olan yaşlar esastır. Hüviyet cüzdanında doğduğu ay vazılı olmayanlar için 1683 numaralı Askerî ve mülkî tekaüt kanunundaki hüküm tatbik olunur. Fîlî hizmetin hesabında altı ay ve ondan fazla kesirler bir sene sayılır. ve altı aydan eksik müddetler nazarı itibare alınmaz.

OTUZ DÖRDÜNCÜ MADDE — İhtisas mevkiinde bulunanların tekaütlüğünde 3656 sayılı kanunda mütehassısların tekaütlükleri için kabul edilen esaslar tatbik edilir.

OTUZ BEŞİNCİ MADDE — İtfaiye hizmetlerinde çalışanların bilfiil bu hizmette geçirdikleri her sene tekaütlüklerinde bir buçuk sene sayılır.

OTUZ ALTINCI MADDE — 3017 sayılı Sıhhat ve ictimaî muavenet vekâleti teşkilâtı kanununun 81 ve 82 nci maddelerinde yazılı hükümler mahfuzdur.

Şu kadar ki bu maaşlı memurların bu kanuna tâbi dairelerce tekaütlükleri icra edildiği takdirde 1683 sayılı kanun mucibince verilecek hakları tekaüt sandığından tesviye edilir.

Bu memurları istihdam eden daireler, aylıkları tutarının % 10 u her ay 12 nci madde mucibince kesecekleri ve verecekleri paralarla birlikte kendi bütçelerinden sandığa ödemeğe mecburdurlar.

Kendilerinden sandık için para kesilmez.

OTUZ YEDİNCİ MADDE — 900 numaralı kanun hükmüne göre istihdam edi-

leceklerle umumî ve mülhak ve hususî idare bütçelerinden tekaüt olup da bu kanunun birinci maddesinde zikredilen idarelerde istihdam edilmekte bulunan memurlar sandıkla alâkalandırılmazlar.

OTUZ SEKİZİNCİ MADDE — Sandıktan bağlanan aylıklar üç ayda bir peşin verilir. Peşin verilen aylık geri alınmaz.

OTUZ DOKUZUNCU MADDE — Bu kanun 2264 sayılı kanun hükümlerine tâbi belediyelerle bunlara bağlı müesseselere şamil değildir.

MUVAKKAT BİRİNCİ MADDE — Bu kanunun birinci maddesinde yazılı memurlardan sicilleri mahallerinde bulunanların tescil suretleri Dahiliye vekâletince hazırlanacak esaslar dahilinde tayin ve tesbit olunur.

MUVAKKAT İKİNCİ MADDE — Bu kanunun meriyete girdiği tarihte birinci maddede yazılı memuriyet ve vazifelerde bulunanlardan bu kanuna tâbi vazifelerde evvelce geçirdikleri hizmet müddeti on seneden fazla olanların on senesi, on seneden az olanların hizmet müddetlerine müsavi bir müddet, aşağıdaki şartlar dairesinde sandığa iştirak müddetinden sayılır:

A) Bu müddetleri hizmetinden saydırmak isteyenler kanunun meriyetinden itibaren iki ay zarfında mensup oldukları idareler vasıtasile sandığa müracaata mecburdurlar.

B) Bu müddetler zarfında aldıkları aylıkların mecmuunun % 5 i sandıkça hesaplanarak kendilerine borç kaydedilir.

Bu borçlar kanunun meriyetini takip eden dördüncü ay başından itibaren her ay aylıklarından % 5 olarak tekaüt aidatına ilâveten ve aynı esaslar dahilinde kesilir.

Borçlarını tamamen ödemededen tazminat almak suretile bu kanunun umumî hükümleri dairesinde sandıkla alâkası kesilenlerin bakiye borçları alacaklarından indirilir.

Tekaüt olmak suretile ayrılanların bakiye borçları tekaüt aylıklarından % 5 tevkifata devam edilmek suretile tahsil olunur.

Ölenlerin borçları sakıt olur.

MUVAKKAT ÜÇÜNCÜ MADDE — Bu kanunun meriyet tarihinde belediyelerce verilmekte olan tekaüt ve yetim maaşları 1 haziran 1942 tarihine kadar alâkalı belediyelerce tediye edilir. Bu tarihten itibaren bu maaşlar dahi sandıkça tesviye edilir.

KIRKINCI MADDE — Bu kanun 1 teşrinisani 1941 tarihinden itibaren meridir.

KIRK BİRİNCİ MADDE — Bu kanunun hükümlerini icraya İcra Vekilleri Heyeti memurdur.

4 temmuz 1941

<i>Cumhuriyet Reisliğine yazılan tezkerenin tarih ve numarası</i>	:	3 - VII - 1941 ve 1/435
<i>Bu kanunun neşir ve ilânının Başvekilliğe bildirildiğine dair Cumhurbaşkanlığından gelen tezkerenin tarih ve numarası</i>	:	4 - VII - 1941 ve 4/535
<i>Bu kanunun müzakerelerini gösteren zabıtların cilt ve sayfa numaraları</i>	:	Cilt Sayfa
		12 106
		19 58,97
		20 2,8:14,15